

7. Економічна безпека України: сутність і напрямки забезпечення: [монографія] / В. Т. Шлемко, І. Ф. Бінько. – К. : НІСД. – 1997. – 144 с.
8. Економічна безпека: навч. посіб. / З. С. Варналій [та ін.] ; за ред. д-ра екон. наук, проф. З. С. Варналія / З. С. Варналій. – К. : Знання, 2009. – 647 с.
9. Єрмошенко М.М. Фінансова безпека держави: національні інтереси, реальні загрози, стратегія забезпечення / М.М. Єрмошенко. – К. : КНТЕУ, 2001. – 309 с.
10. Гончар М. Безпека поставок нафти і газу через призму подій на Близькому Сході / М. Гончар, Ж. Сергій // інформаційно-аналітичний тижневик Дзеркало Тижня [Електронний ресурс] – Режим доступу: http://gazeta.dt.ua/ECONOMICS/bezpeka.postavok_nafti_i_gazu_na_blyzkomu_shodi_realiyi_ta_spekulyatsiyi.html

Прокоф'єва Ганна Сергіївна, викладач

Одеський національний університет імені І.І. Мечникова, м. Одеса, Україна

ОСОБЛИВОСТІ ДІЇ ЗАКОНІВ ТА ЗАКОНОМІРНОСТЕЙ РЕГІОНАЛЬНОГО ЕКОНОМІЧНОГО РОЗВИТКУ В СУЧАСНИХ УМОВАХ

Економічний розвиток регіонів відбувається під впливом дії законів і закономірностей, притаманних сучасному рівню розвитку економіки. Закони і закономірності, як відомо, діють у взаємодії і взаємозв'язку, що необхідно враховувати при аналізі тенденцій, динаміки та перспектив розвитку регіону. За загальноприйнятою класифікацією економічні закони поділяються на загальні і специфічні. Серед загальних законів, які суттєво впливають на регіональний економічний розвиток, слід виділити закон економії часу, закон концентрації виробництва, закон комплексного пропорційного розвитку виробництва, закон зростання продуктивності праці. Специфічні закони, які визначають економічний розвиток регіону, це перш за все закон територіального зростання виробництва і вирівнювання рівнів економічного і соціального розвитку регіонів, закон територіальної спеціалізації, закон міжрегіональних зв'язків та закон формування регіональних ринків[1].

Дія специфічних законів має визначальне значення. Їх вплив на регіональний економічний розвиток в економічній літературі розкритий досить глибоко, тому ми розглянемо існуючі трактовки і розкриємо механізм дії законів у сучасній регіональній економіці.

Реалізація закону територіального зростання виробництва і вирівнювання рівнів економічного і соціального розвитку економіки регіонів відбувається у вигляді поступального розвитку економіки регіону на основі науково-технічного та організаційно-економічного прогресу, поглиблення територіального поділу праці та виробництва, вирівнювання економічного і соціального розвитку різних регіонів, прискореного розвитку менш розвинених і депресивних регіонів, а також зменшення нерівномірності регіонального економічного розвитку. Активізація економічних процесів у депресивних регіонах при цьому передбачає створення сприятливих умов для інвестицій, формування і розвиток ринкової інфраструктури реального і фінансового секторів, сприяння малому і середньому бізнесу.

Закон територіальної спеціалізації, міжрегіональних зв'язків та формування регіональних ринків передбачає оптимізацію виробничої спеціалізації регіонів, удосконалення міжрегіонального обміну, формування відповідних пропорцій виробництва і споживання. Механізм його дії визначає оптимальні напрями розвитку регіонів у відповідності до загального поділу праці, що передбачає їх участь у зовнішньоекономічній діяльності, а також формування регіональних ринків. В результаті дії даного закону складається оптимальна спеціалізація господарства регіонів країни, яка є важливим принципом регіонального розвитку. Територіальна спеціалізація формує відповідну пропозицію на регіональному і національному ринку. Слід також відзначити, що регіональна спеціалізація має досить високу інертність, відрізняється певним консерватиз-

мом і стійкістю. Зміни в ній відбуваються досить тривало, що необхідно враховувати при аналізі наслідків економічного розвитку.

Закон комплексного розвитку, структурних перетворень і диверсифікації господарства регіонів проявляється в пропорційності економічного розвитку господарюючих одиниць та їх об'єднань, міст та інших населених пунктів регіону, в гармонізації економічного розвитку господарюючих одиниць та їх об'єднань, міст та інших населених пунктів регіону, галузей і сфер спеціалізації регіону, складових його інфраструктури. Дія даного закону передбачає структурні зрушення в економіці регіону, пристосування виробництва до кон'юнктури ринку, а також відповідні заходи щодо диверсифікації регіональної економіки, яка надає можливість підвищити її адаптивність в умовах невизначеності та нестабільності економічного середовища. Процеси диверсифікації базуються на структурній перебудові регіональної економіки як у напрямку створення наукомістких виробництв, так і у напрямку модернізації й реконструкції традиційних галузей і сфер.

Вимоги дії закону міжрегіональної економічної інтеграції передбачають участь регіонів в інтеграційних процесах, розвиток виробничої та науково-технічної кооперації, а також торговельних, фінансових та інших зв'язків. В сучасних умовах внутрішня та міжрегіональна інтеграція значно посилюється. Внутрішня інтеграція сприяє формуванню єдиного регіонального економічного простору, міжрегіональна інтеграція забезпечує цілісність національної економіки, формує передумови її високої конкурентоспроможності на світових ринках. В цілому ж розвиток інтеграційних процесів надає нові можливості економічного розвитку регіонів.

Крім розглянутих законів, інформаційна (нова) економіка породжує нові закони, які діють на різних рівнях і потребують відповідного осмислення. Дослідники інформаційної економіки та інформаційних мереж виявили закон мультиплікації прискорення економічних процесів. Це – специфічний закон інформаційної епохи [2,с.231]. О.Тоффлер, обґрунтовуючи його дію, писав: «Ефект прискорення робить кожну одиницю зекономленого часу більш цінною, ніж попередня одиниця, тим самим створює контур позитивного зворотного зв'язку, який прискорює прискорення» [3,с.478-479]. В кінцевому підсумку мультиплікація прискорення мультиплікує матеріальний результат. В результаті «кожна одиниця часу починає коштувати більше грошей» [3,с.282]. Цей закон діє як на глобальному, так і на національному, регіональному рівнях, а також на рівні підприємств. Це підтверджує також Б.Гейтс, який вважає, що «надійніший спосіб виділити свою компанію серед конкурентів...- це добре організувати роботу з інформацією...Переможуть лише ті компанії які зможуть запровадити в себе «електронну нервову систему» вищого класу – ту, що забезпечує безперебійний рух інформації заради інтенсивного постійного розвитку інтелекту компанії» [4,с.23].

М. Кастельс, аналізуючи нову якість сучасної економіки, яка пов'язана з інформаційною мережею, відзначав: «Величезна фабрика, орієнтована на масове виробництво, виявилася ключовим елементом індустріальної епохи, репрезентуючи насамперед систему виробництва і поширення нових джерел енергії. В інформаційну епоху визначальна організаційна форма – це мережа» [5,с.50].

В інформаційній економіці регіональний рівень економічного розвитку, знаходячись під дією закону мультиплікації прискорення, передбачає використання (формування) нових організаційних форм – кластерів, технопарків, мереж, які забезпечують конкурентні переваги і високу конкурентоспроможність регіональної економіки.

Список використаних джерел

1. Семенов В.Ф.Регіональна економіка/ Семенов В.Ф., Проценко Т.О.: навч. посіб./ за наук. ред. В.Ф.Семенова. - К. : «МФ Леся», 2009.
2. Гальчинський А. Глобальні трансформації: концептуальні альтернативи. Методологічні аспекти: наук. вид./ А. Гальчинський. -К. : Либідь, 2006.

3. Тоффлер Э. Метаморфозы власти: / Э. Тоффлер; [пер. с англ.] - М: ООО «Издательство АСТ», 2003.

4. Гейтс Б. Бизнес со скоростью мысли.-М., Эксмо-Пресс, 2001.

5. Кастельс М. Інформаційні технології, глобалізація та соціальний розвиток / М. Кастельс // Соціальна глобалістика: навч. посіб. / за наук. ред. Е. А. Афоніна. - К. : Освіта України, 2011.

Проскуріна Неля Миколаївна, д-р екон. наук, професор
Запорізький національний університет, м. Запоріжжя, Україна

ПЛАНУВАННЯ ДІЙ НЕЗАЛЕЖНОГО АУДИТОРА НА ПІДСТАВІ ОЦІНЕНИХ РИЗИКІВ НЕВИЯВЛЕННЯ З УРАХУВАННЯМ РІВНЯ СУТТЄВОСТІ

Метою аудиторів при аудиті фінансової звітності, в контексті Міжнародних стандартів аудиту, є отримання достатніх та прийнятних аудиторських доказів стосовно оцінених ризиків суттєвого викривлення через розробки і провадження відповідних дій у відповідь на такі ризики. Вимоги щодо таких дій аудитора викладено у МСА 330 «Дії аудитора у відповідь на оцінені ризики» (далі МСА 330).

Відповідно до вимог МСА 330 після того, як ризики суттєвого викривлення оцінені, аудитор на їх основі формує аудиторський підхід до перевірки, який може або складатися в проведенні перевірки по суті, або бути комбінованим, тобто використовувати процедури перевірки по суті поряд з тестами контролю.

На основі розуміння системи внутрішнього контролю суб'єкта господарювання, аудитор повинен виконати наступні дії:

- виявити ризики суттєвого викривлення, в тому числі значущі;
- розглянути засоби внутрішнього контролю щодо виявлених ризиків, в тому числі значущих;
- оцінити вид засобів внутрішнього контролю щодо виявлених ризиків і визначити, чи застосовувалися вони на практиці;
- встановити на основі отриманої інформації характер професійного підходу аудитора для отримання подальших належних аудиторських доказів;
- розробити подальші аудиторські процедури у відповідь на оцінені ризики.

Визначаючи подальші аудиторські процедури, аудитор має врахувати наступні аспекти (рис. 1).

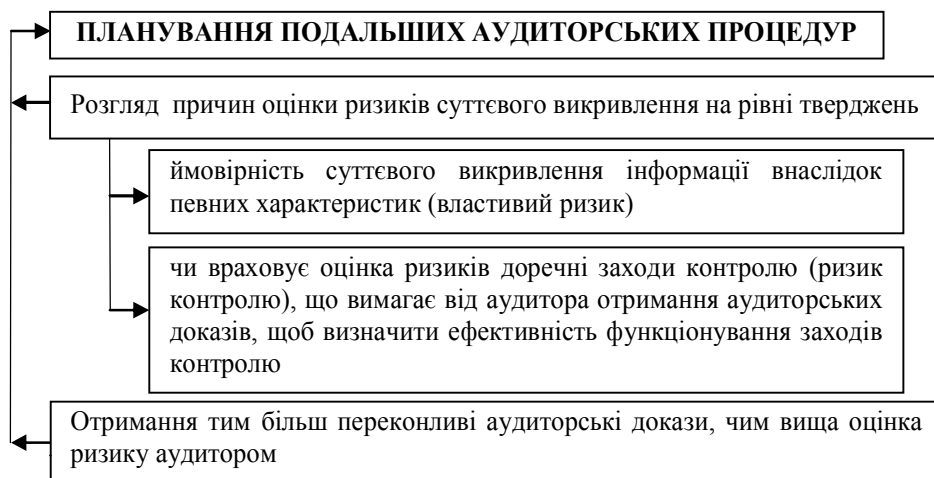

Рис. 1 Чинники впливу на рішення щодо подальших аудиторських процедур

Аудитор може виконувати тести заходів контролю або процедури по суті на проміжну дату або на кінець періоду. Збільшення ризику суттєвого викривлення вимагає, щоб аудитор прийняв рішення щодо виконання процедур по суті ближче до кінця пері-